

§. X. Progredimur nunc ad ipsa officia. De iis quidem, quae Deo debemus, extat hoc eius effatum: Θεὸς τίμα, *Deos honora*. Atque istud quidem est quod natura omnes homines docet, quodue omnes totius orbis gentes, barbarae etiam, atq; ab humanitate remotae, profitentur. De iis autem officiis, quae sibi ipsi homo debet, SOLON, quae referri mereantur, non praecepit. Hinc ad ea, quae ad alios spectant, nos conuertimus, inter quae apud DIOGENEM hoc quoque occurrit: Μὴ ψεύδῃ: *mentiri noli*. Rem agerem a nostro instituto plane alienam, si quae a morum magistris de mendaciis operose disputantur, ** hic referre vellem, aut excutere. Cuncta ** vid. *H. tamen huc tandem redeunt, ut veritatem dissimulare nefas Grotius lib. ducant, si alterius, quocum nobis res est, inter sit, eam minime a nobis occultari; quod si nulla inde ad eum aut utilitas & P. Cap. aut incommodum redundet, non quidem nefas esse, quod I. & P. mente volumus, tegere dissimulatione, interim & quid deco- fendorffius ri permittant leges, dispiciendum. Quae quidem maximam de J. N. & partem in se spectata, recte se habent. Ast id dolendum, pu- G. lib. IV. tare plerosque, frenum hoc ipso sibi laxatum, ad impune men- Cap. I. tiendum: accedenteque mox consuetudine, ne tum quidem, cum vel ipsorum iudicio veritatem dissimulare nefas est, aperte atque sincere quid animo voluant, prodere. Perspectum id plane fuit SOLONI: hinc & Thespin tragoedias agere ac docere prohibuit, * ὥς ἀνωφελεῖ τὴν ψευδολογίαν, *inutilem* * add. *ead falsi loquentiam vocans. Videbat scilicet, inquit THOMAS AL- Meursius in DOBRANDINVS, ** vir prudentissimus, periculosum esse, ne quam rerum Solone Cap. falsitatem in tragoediis Athenienses tam libenter spectarent, hanc in XXVII. p. agendis rebus postea imitarentur.* III.*

§. XI. Certe ex ista ad dissimulandum, & fingendum, men- ** ad Diog. tiendumque pronitate, quam summam esse oportet, ubi non l.c. add. Ac- maiori seueritate, mendaciis obuiam itur, id tandem efficitur, gid. Mena- ut nemini nisi iurato, & vix tum quidem, fides habeatur. At- gius ad eun- que decebat profecto Christianos tales esse, ut de iis illud dem p. 36. LIBANII * usurpari posset: καὶ γίγνεται τοῖς τοῖς ἀνδ' ὅρκω ὁ τρέ-

B

ΠΟΣ

* Orat. XXVIII. p. 618. add. Isidorus Pelusiota lib. II. Ep. CXLVIII. & Clemens Alexandrinus Strom. lib. VII. p. 127.